

Beeldmeditatie bij een schilderij van Chagall

Chagall is een van de weinigen die de scène met de ark van Noach van binnenuit schildert. Hoeveel hoop hadden ze daar in de ark nog? Hoe lang zaten ze daar al in de benauwend kleine ruimte? Noach zat niet in zelfisolatie of in quarantaine, maar iets is er nu toch van hem na te voelen. Noach en de familie maar wij ook verlangen naar bevrijding, naar het goede leven.

Thema

Voor wie
Volwassenen

Kerk & Israël

Duur
60+ minuten

Nodig

- een kaars
- pen en papier
- [een kleurenkopie van het schilderij van Chagall](#)
- een kopie van de beschouwing van ds. Anne Marijke Spijkerboer (onderaan)

De bijeenkomst

Ga, liefs in een mooie ruimte (een kapel?), in een kring zitten.

Begin met een kort inleidend woord over het jaarthema 'het goede leven'. Vertel hoe de bijeenkomst eruit ziet.

Gesprek naar aanleiding van een afbeelding en een tekst.

- Steek een kaars aan.
- Geef iedere deelnemer een kleurenkopie van de afbeelding. Iedereen bekijkt deze in rust en schrijft eventueel voor zichzelf op wat hij/zij denkt en voelt.
- Deel na verloop van tijd de beschouwing van ds. Anne Marijke Spijkerboer uit. Lees de tekst hardop voor.
- Overweeg de afbeelding en de tekst in stilte. Deelnemers schrijven eventueel voor zichzelf op wat ze denken en voelen.
- Wissel ervaringen uit. Verhelderende vragen mogen, discussie niet. Eenieder vertelt wat afbeelding en tekst bij hem/haar oproepen.

Neem hier rustig de tijd voor.

Korte pauze met koffie/thee

Een open gesprek over 'het goede leven'.

Noach en de familie maar wij ook verlangen naar bevrijding, naar het goede leven. Wat is voor u 'het goede leven'?

Sluit de bijeenkomst af.

Beschouwing bij het schilderij door ds. Anne Marijke Spijkerboer

Chagall is een van de weinigen die de scène met de ark van Noach van binnenuit schildert. In een klein, grijzig geschilderd vlak zitten Noach, een jonge vrouw-met-baby en Chagalls bekende geit en haan tamelijk dicht op elkaar. Noach lijkt iets te zeggen tegen iemand buiten het beeld. Op hetzelfde moment laat hij de duif uit het raam wegvliegen. Het is de duif die volgens het verhaal driemaal door hem wordt losgelaten. Pas na de derde keer komt hij niet meer terug. Hij heeft een plek gevonden om verder te leven.

Welke keer verbeeldt Chagall hier? Hoeveel hoop hadden ze daar in de ark nog? Hoe lang zaten ze daar al in de benauwend kleine ruimte? Ik las ergens dat je in dit beeld Chagalls eigen ervaring van het getto terug ziet, de herinnering aan het opgesloten zijn tijdens een pogrom. Vandaar dat hij niet een mooi gebouwd schip van buiten laat zien waar de dieren zo leuk samen naar binnen lopen, zoals vaak in prentenboeken. Hij kende bovendien de oude, hartverscheurende traditie, waarin om de ark de verdrinkende mensen en dieren weergegeven worden. Noach zat niet in zelfisolatie of in quarantaine, maar iets is er nu toch van hem na te voelen.

